

วารสารคำพิพากษาศาลฎีกา ของสำนักงานอธิบดีผู้พิพากษามาตร ๑

ฉบับที่ ๗ ประจำเดือน ก.ค. ๒๕๖๑

ปริมาณสารบริสุทธิ์ของยาเสพติดในทางพิจารณาแตกต่างจากที่กล่าวในฟ้อง ไม่ใช่ข้อสาระสำคัญ
คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๐๖๐/๒๕๕๙

โจทก์บรรยายฟ้องว่า เมทแอมเฟตามีนชนิดเกล็ด ๕ ชอง มีน้ำหนักรวม ๘๔.๕๖ กรัม คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ ๘๘.๗๒๓ กรัม น้ำหนักรวมน้อยกว่าปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ แต่ตาม รายงานการตรวจพิสูจน์ของกลางรายการที่ ๑ หมายถึงเมทแอมเฟตามีนชนิดเกล็ด ๕ ชอง มีน้ำหนัก รวม ๘๔.๕๖ กรัม มีความบริสุทธิ์ร้อยละ ๙๕.๔๕ ซึ่งจำเลยโต้แย้งข้อเท็จจริงดังกล่าว เมื่อคำนวณ ความบริสุทธิ์ร้อยละ ๙๕.๔๕ จากน้ำหนักรวม ๘๔.๕๖ กรัม แล้ว ผลการคำนวณหาปริมาณสารบริสุทธิ์ ได้ ๘๐.๗๑๒ กรัม ดังนั้น ตามรายงานการตรวจพิสูจน์ที่ระบุไว้ว่า คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ ๘๘.๗๒๓ กรัม นั้น เป็นการคำนวณผิดพลาด ข้อเท็จจริงที่ปรากฏในการพิจารณาเกี่ยวกับการคำนวณหาปริมาณ สารบริสุทธิ์แตกต่างจากข้อเท็จจริงที่กล่าวในฟ้อง แต่ไม่ใช่ข้อสาระสำคัญที่จะเป็นเหตุให้รับฟัง เป็นพยานหลักฐานไม่ได้ทั้งหมด ทั้งการบรรยายฟ้องที่คลาดเคลื่อนดังกล่าวก็ไม่ใช่เหตุให้จำเลยหลง ต่อสู้ ศาลยอมลงโทษจำเลยตามข้อเท็จจริงที่ได้ความนั้นได้ ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๙๒ วรรคสอง ประกอบ พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓ เมื่อคำนวณสารบริสุทธิ์ดังกล่าวรวม กับเมทแอมเฟตามีนของกลางอีก ๔ เม็ด ที่คำนวณสารบริสุทธิ์ได้ ๐.๐๙๒ กรัมแล้ว รวมปริมาณเป็น สารบริสุทธิ์ ๘๐.๘๐๔ กรัม เมทแอมเฟตามีนของกลางที่จำเลยมีไว้ในครอบครองมีปริมาณคำนวณ เป็นสารบริสุทธิ์เกินยี่สิบกรัมขึ้นไป การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติด ให้โทษ พ.ศ.๒๕๒๒ มาตรา ๖๖ วรรคสาม

คดีสืบพยานประกอบคำรับสารภาพ ศาลไม่รับโทรศัพท์เคลื่อนที่ของกลาง

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๘๓๙๓/๒๕๕๙

แม้จำเลยให้การรับสารภาพ แต่ความผิดที่โจทก์ฟ้องจำเลยเป็นความผิดซึ่งระวางโทษ จำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งล้านบาทถึงห้าล้านบาทหรือประหารชีวิต ศาลต้องฟัง พยานหลักฐานจนกว่าจะพอใจว่าจำเลยได้กระทำผิดจริงตาม พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๓ เมื่อพันตำรวจโท อ. ยึดโทรศัพท์เคลื่อนที่ของกลางได้จากจำเลยเท่านั้น โดยโจทก์ไม่มีพยานมานำสืบให้เห็นว่าจำเลยใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ของกลางในการติดต่อซื้อขายและส่ง

มอบเมท...

มอบเมทแอมเฟตามีนในคดีนี้อย่างไรโทรศัพท์เคลื่อนที่ของกลางของจำเลยจึงมิใช่เครื่องมือ เครื่องใช้ที่ จำเลยได้ ใช้ในการกระทำความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่าย ตามที่โจทก์ฟ้องโดยตรง และไม่ใช้ทรัพย์สินที่จำเลยได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิด หรือ ได้มาโดยได้กระทำความผิดจึงไม่อาจริบโทรศัพท์เคลื่อนที่ของกลางของจำเลยตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดให้ โทษ พ.ศ.๒๕๒๒ มาตรา ๑๐๒ และ ป.อ. มาตรา ๓๓ ทั้งโทรศัพท์เคลื่อนที่ของกลางก็ไม่ใช้ทรัพย์สินที่ ผู้ใดทำหรือมีไว้เป็นความผิดอันจะต้องริบเสียทั้งสิ้นตาม ป.อ. มาตรา ๓๒
